

Aleksander Zygmunt Babiński

Ligęzowie z Bobrku w dokumentach

O rodzie Ligęzów wspominają już dokumenty pochodzące z XIII i XIV wieku. Szczególnie wielkie zasługi dla kraju miała ta rodzina za czasów Władysława Jagiełły i jego następców. Za czasów Zygmunta I w posiadaniu Ligęzów znajdowało się wiele znacznych dóbr. Za klucz niejako rodowy należałoby uznać posiadłości leżące na nizinach nadwiślańskich przy ujściu Dunajca do Wisły a graniczące z Tarnowszczyzną hetmańska. Gałąź rodu będąca w posiadaniu tego właśnie klucza pisała się Ligęzami z Bobrku i Gorzyc. W czasach Stefana Batorego przedstawicielem tej linii był Mikołaj Ligęza kasztelan wiślicki posiadający 16 wsi w okolicach Dąbrowy w powiecie wiślickim. Na północ od tych dóbr Mikołaja Ligęzy posiadał kilka wsi Teodor Ligęza – przedstawiciel linii piszącej się „na Bolesławiu”. Nad brzegami Wisłoki istniała gałąź rodu Ligęzów „na Przecławiu”¹

Jak już wspominałem w poprzednich opracowaniach² nie wszyscy Ligęzowie piszący się „de Bobrek” (z Bobrku) byli właścicielami dóbr bobreckich, co więcej nawet nigdy w Bobrku nie mieszkali. Mimo to, wydawało mi się rzeczą wartą zachodu zebranie dokumentów, w których w różnym charakterze są wzmiankowani Ligęzowie z Bobrku. Dokumenty te były publikowane w różnym czasie w różnych zbiorach i z tego też powodu są dosyć trudno dostępne. Ponieważ wiele osób poszukuje tego typu danych wychodząc naprzeciw zapotrzebowaniu i chcąc ułatwić nieraz żmudne poszukiwania postanowiłem udostępnić te dokumenty, na które do tej pory udało mi się natrafić. Mam nadzieję zbiór ten sukcesywnie uzupełniać.

Księgi sądowe wiejskie, Tom II, Kraków 1921

s. 218 - 219

Rok 1580. 14 stycznia. Mikołaj Ligęza z Bobrku występuje w dokumencie dotyczącym zbiegłego ze wsi Lubcza chłopca – Sobestiana Głowy.

Anno Domini 1580 – Iudicium bannitum est celebratum in villa inferiori Lubca prima feria 5 – ta post Octavas Trium Regum (d. 14 Ianuarii) per providos viros ac famatos, videlicet per me, Stanislaum Machota, viceadvocatum, et per septem iuratos, videlicet per: Iacobum

¹ A. Pawiński Polska XVI wieku pod względem geograficzno – historycznym opisana, Małopolska Tom III, Warszawa 1886, s. 94)

² A. Babiński, Szkice z dziejów Bobrku. Dzieje dóbr bobreckich do roku 1792 (Bobrek, Chełmek, Dąb, Gorzów, Gromiec, Libiąż), Bobrek 2007, A. Z. Babiński, Bieckie i rzeszowskie pamiątki po Ligęzach z Bobrku, maszynopis złożony w styczniu 2009 w dokumentacji naukowej Muzeum w Chrzanowie im. M. i I. Mazarakich

Podgorni, Albertam Kussz, Stanislaum Iozeph, Iohannem Wadas, Iacobum Pluczak, Matiam Michalecz, Iacobum Gagala, et in presentia nobilissimi dni Iohannis Makowsky, imperatoris hoc tempore et anno suprascripto in Lupcza magnifici dni dni Nicolai Ligeza, castellani Wyslyczyensis, Byeczensis, Zydaczowiensis etc.etc.

Sprawa bela przed tem sadem zagayonem Sobestuana Glowyy syna Iana Brzezckowego, tamsze z Lupczey, ysze then Sobek, wyssey omyenyoni, przesz zadney wyny pana swego uczyekl ze phssy Lupczey, tho yest z gruntu krola I. Mci, a na ten czass z dzierszawy a s posluszenstwa Wyelmosznego pana a pana Mikolaia Lygeszy z Boprku, kastalana Wisliczkigo, Byeczkiego starosti et Zydaczowskiego, a tho dla tego, ysze spustosel tho ymyenyne, yako wyssey w akczyech Lubeczkych stoy, które bel kupyl Yakub Yezyk u nyeboszczyka Yana Brzezcka, ktemu nye zaplaczywszy Wyelmosnemu panu kasztelanowy Wyslyczkemu czynsa który przypadl na św. Marczin in anno 1579, tho iest ofsa czynsowego nyedal, mesnego nye dal zyta albo pyeniedzi, za które przidzie kopa przes grosy 4 i ktemu nye zaplaczyl poboru Rzeczypospolitey, ktori yest uchfalon in anno 1578 na seimie Warszawie gr. 10, ktemu za trzi lata nie zaplacyl dziesiecini biskupiei gr. 17. Urodzony Ian Makowsky, urzednik wielmosznego pana a pana Mikolaya Ligeszy z Boprku [kastel]lana Wislickiego, Bieczkiego etc. Zidaczowskiego pr... na prawo, yako takowe... nalazło na... takim gro...

Rok 1580 (brak datowania miesięcznego i dziennego) Mikołaj Ligeza z Bobrku występuje w dokumencie dotyczącym poręki za Stanisława Gubale z Lubczy:

Anno Domini 1580. Stanowsy przed ninieysssym sadem zagaionem uczciwy mezowy, tho yest Lenart Laczki, Ian Pleban, thamsze ze phsy dolney Lupczey kmyecie osiedly, nye bedac przymuseny, any zadnym postepkym albo fortelem prawa postepku w Korone ydaczego zwyedzenyeny, wyznaly, ysz reczyly in anno 1574 za uczczywego Stanyslawaa Gubale, thamsze ze phsy Lupczey dolney, slachethnemu panu Yerzemu Michorewskymu, ena then czass arendarzowy dobr Lubeczkych, them obyczaymi yako myal dobrem gospodarzem we wszystkim z gromada postepowac na tem ymyenyu, ktohre lezy myedzy myedzamy, z yedne strone uczczywego Woyczecha Lagusza, a z druga strone kaczmarskyey rolyey, która szye sczyaga od granyci Yodlowskiey asz do rzeczkyy Lubeczkyey. A tho wyssej przerzeczzone a napysane ymyenyne kupyl bel uczczywy Iakub Ieszyk u uczczywego Iana Brzezcka tamsze z Lubcey tem prawem, yako sam myal, yemu przedal za grzywyen 8 monety a lydzby polskyey, w kasda grzywne lyczac po grossy 48. a tho dlya thego, ys czy rekoymye wyssey napysany, yako za tego swego pryncipala, wyssey napysanego, tho yest

Stanislawa Gubale, dossycz ny e uczynili same przez ssye, any przez nyego, thedy tho ymyenye do tych czass nymoglo bycz wolne, any wyswobodzone, poniewas sze nye jest, any belo przess tego Stanisława Gubale, wysey napysanego any przez thy rekoymye wyplacone. Thedy ya ssye themu przypatrzywszy, wespolek s prawem, tym rekoymye, wysey napysane, slusnye prawem obyczaym y postepkym prawa do tegom prawem przyczynal na czo ssye ony samy dobrowolnye pozwolyły na tho wsysthko i prossyły mnye wespolek s prawem telko do dwu nyedzyl, tho jest od dzysyeyszego sadu z agaionego, asz do dwy nyedzyl prawa przyslego. Tem obyczaym, iako czy wysey omyenyeni rekoymye o tho ymyeny, wyssey napysane, maya do brym czlekyem godnem osadzycz y ssa powynny, a gdyszby themy dossycz nyeuczynyły thedy wsysthkye onera maia na sobye nosicz y wsystky postepky z gromada maya postepowacz y s tamtego ymyenya tak czynse, platy wsselakye panskyye yesze będą vynny placycz, y s gromada postepowacz tak dlugo, poki dobrym czlowyckym tego ymyenya nye osadza; to slyszacz slachetny pan Ian Makowsky, sprawcza I.M. pana [Myko]laia Lygęzy kastelana [Wisliczkiego, Bieczkiego], Szydaczowskiego etc., suo.... temuss ymyenya zostawyły zdrowe prawo, kto będzie blyssy, dobyeracz tey sumy pyenyedzy s tego ymyenya wyssey opisanego.

Rok 1580. (bez daty miesięcznej i dziennej) Mikołaj Ligeza z Bobrku jest wymieniony w dokumencie dotyczącym karczmarza Jana Jelenia z Lubczy.

Anno quo supra 1580. – Decret kaczmarza Iana Jelenia s postepku prawnego, ktori prawo dalo. – Na dzissieyssem ssadzye przypuscyl nobilis dominus Iohannes Makowski, factor magnifici dni dni Nicolai Ligeza z Boprku, kastelani Vislicensis, Bieczensis etc. Etc., capitanei Zydacoviensis, strony tego kaczmarza, wyssey napysanego, ze on tey karczmy uszywal, do ktorej prawa nymyal, s ktorej szye wyrzekl i s potomsthwem sswoim za urodzonego pana Irzego Michorowskiego, arendarza dobr Lubeczkich, a magnifico domino, Nicolao Ligesza, ut supra sequitur, tak yako zapyss brzmi y obmawya w akciech Lubeczkich wissej napisany, ktemu ten kaczmarz, wissej napisany popustosel tey karczmi czescz, stodola osobna za niego ssye obalila, yeszcze ktemu, ze on nyedbal nycz na posluszenstwo pana swego, a temu dosicz nie czinil, czo na kaczmasza naleszy. Ktemu nie zaplacył za 2 roky dwu kamyenyu loyu, ktemu za pywa które bral na ssynk I. Mci złotych 7 przez gr. 13. to wssystko urodzeni Pan Ian Makowski przypuszczil na prawo, oprawo dalo dekretem telko... do trzeciego dnia mies.....takowa sprawa yego...., ze... twa nye cziny....A thak I Mci będzie wolno karczme ossadzicz, kym bedzye wola. I Mci czo iest prawu oblozono.

Decret s postepku prawnego wydany na Maczyeya Kuszya, to yest, ze on reczel za Iana Ielenya, kaczmarza dolnego , tem obyczayem, ze go wyreczel przed św. Krzyzem z wyezenya w roku 79 za dlug Wyelmoznego pana Mykolaya Lygezy z Boprku, Kastelana Wyslyczykego, Byeczkego, Zydaczowskiego starosty etc tem obyczaym , yssz ten Maczyey Kusz, wysey napysany, wyrecel tego Iana Ielienya, kaczmarza wysey napysanego z wyezenya do sdu nyedzyel, a gध्येby bel ten kaczmarz wysey napysany dosycz slowu swemu nye uczynyl, tedi ten Maczyey Kusz wyszej napysany myal go zass postawicz do wyeszyenya; na tho myeszce, skad go wyrecel, bo tym obyczaym za tego kaczmarza bel reczel, a nie o pewna zaplate, yedno na postawyenye, tedy ten kaczmarz wisey napysany slowu swemu dosycz nye uczynil, any ten Kusz wyssey napysany tego kaczmarza na tho myeszce do wyezenya nye postawyl, a tak te sprawe Ian Makowsky, urzednyk Wyelmoznego pana wysey opysanego, do prawa przypuszczyl, a thak prawo przipatrziwszy szye tey sprawy z obu ss stron, dalo decrethem, yhz ten kaczmarz y ten Macziey Kusz, wyssey napysani, oba they skodi y utrathi panu I Mci vinni zostaly y powinny sa nagrodzic, a then Ian Makowsky uslisaw prawo oblozil strony I. Mci pana swego.

Księgi sądowe wiejskie, T. I, Kraków 1921

s. 588

Rok 1600, 7 stycznia Hermolaus Ligeza z Bobrku, dzierżawca Zagórzan jest wymieniony w dokumencie dotyczącym zapłaty jaką dał Andrzej Dray swojej matce Annie za rolę.

Anno Domini 1600 iudicium extitit celebratum necnon bannitum in villa Zagorzany per factorem bonorum generosi domini Hermolai Ligeza videlicet Christophorum Sadowski necnon viceadvocatum Laurentum Tumiday et per 7 scabinos iuratos: Bartholomeum Gąsior, Iacobum May, Lucam Belczek, Iohannem Kurek, Adamum Belczek, Gregorium Tabor, Andream Sperka, die vero 7 Ianuarii, cuius acta hec sequuntur:

Actio Andreae Dray cum matre sua Annae legitima. Stanąwszy oblicznie przed prawem naszym praczowithi Andrzej Dray i matka własna acz nie mogła szama przesz się oblicznie przed prawem stanącz dla choroby którą na nią P. Bog dopuścił, dobrowolnie zeznała przed meżami 2 przysięglęmi, tj. przed Andrziem Sperką y przed Grzegorzem Taborem, bez żadnego przymuszenia y czy, wyzei mianowani, mężowie iey osobą wyznali: yz się z roley matcze przerzeczoney od szyna Andrzeia stała zapłata słusna według kupna iey, isz wzięła od szyna grziw. 4, które są w księgach nyzey zapisane i terasz grzywnę pięć monetli liczby polksiey wzięła rati ostatniey, szczeg wyrzeka się i wolnem czyni szyna szwego, ze sie yei stała słusna zapłata, czo sobie dla lepszey pewnosci wyszey namieniony Andrzej Dray grosem swem dał zapisacz.

Rok 1603, 18 marca dzierżawca Zagórzan Hermolaus Ligeza z Bobrku osadza Pawła Zegłencyka na roli zwanej Kurzawińska, z której to roli zbiegł Wawrzyniec Gruszka.

Anno 1603. Hermolaus Ligeza z Bobrku dzierżawcza na then czasz maietnoszczy Zagorzan, zeznawam, zem kazał do sziebie przyszc viothowi s prawem iego, tj.: Grzegorzowi Novakowi voithovi na then czasz bendączemu s przyszienyki iego: Iakubem May, Vacław Nowak, tj. varuiącz osiewek then, którym ia zasiał na rolei odbiezany, którą zową Kurzawynska, s ktorey ucziekl przewyskiem Wawrzyniecz Gruska, a yze pustkami czasz niemały biła, odadzyłem Pawłem Zeglyncykiem, ktoremum then osiewiek swoy darował z wiadomoszcziey gromady i voitha s przysiensnyki iego wiszei mianowanych, tj. dla thegom then zapis uczynił y dla thegom tho thym osziewkiem darował swem własznem, bacząc go bycz dobrym gospodarzem y dla tego, iesliby kto bliszei thei rolei chciał zaprzecz blyskoszczią, tedy on tham nycz nie powinien zostawicz any na roley any w domu osziewku nyakiego, y iezli czo poprawyl, tedy by mu powinny nadgrodzycz wedlug uznania viothowskiego z przysieczniki, czo on thym tho przerzeczonym groszem swym warował. Działo sie 18 Martii: coram [me] Christopherus Sadowski.

II Sprawozdanie Dyrekcyi c. k. Gimnazyum w Dębicy za rok szkolny 1908/1909, Tarnów 1909

s. 29 – 30

Kardynał Jerzy Radziwiłł książę biskup krakowski zatwierdza w 1598 roku ugodę zawartą w roku 1596 między Janem Ligezą z Bobrku – dziedzicem Brzeźnicy i Kozłowa a plebanem dębickim księdzem Marcinem Strzegockim w sprawie dziesięciny z ról kmiecych wsi Kozłowa:

Consensus Illustrissimi ac Reuerendissimi Loci ordinarii Cracouiensis super decimam Kozłowiensem.

Generosus Stanislaus Byszowsky de Drozdow, accedens personaliter officium actaque praesentia castrensia nouae civitatis Corcin nomine Generosi Joannis Ligeza de Bobrek, in Brzeznica et Kozłow haeredis, literas infra scriptas sub titulo Illustrissimi et Reuerendissimi Georgii, miseratione Diuina tituli S. Sixti S.R. E. presbiteri Cardinalis Radziwiłł nuncupati, perpetui administratoris Episcopatus Cracouiensis et Ducatus Seueriensis, Ducis Olicae et Nieswiez, emanatas et Sigillo eiusdem Reuerendissimi Georgi Cardinalis Radziwiłł munitas ac manu propria illius subscriptas, sanas, saluas, illesas, omnique vitio prorsus carentes, continentes in se contractum certum inter eundem Ligeza et Plebanum infrascriptum occasione decimae certae factum, petens, ut ab eodem officio praesenti susciperentur et

actis hisce inscriberentur. Quas officium praesen suscepit et actis praesentibus Castrensibus inseri et actuari admisit mandauitque; cuius tenor de verbo ad verbum sequitur talis:

Georgius, miseratione diuina tituli S. Sixti S.R.C. praesbiter Cardinalis Radziwił nuncupatus, perpetuus administrator Episcopatus Cracouiensis et Ducatus Seueriensis, Dux Olicae et Nieswiesz.

Universis et singulis, quorum interest presentibus literis nostris significamus: Quia nos in contractum certum coram Actis Officialis Pilsnensis Anno Domini Millesimo Quingentesimo Nonagesimo Sexto die Martis septima Mensis Maii inter Generosum Joannem Lygeza de Bobrek in Brzeznicia et Kozłow haeredem ab una, et Venerabilem Martinum Strzegocki, Plebanum Dembicensem, occasione decimae manipularis ex agris Cmetonalibus villae Kozłow ad praefatum Plebanum eiusque Ecclesiam spectantis et pertinentis, parte ab altera factum et actis eiusem Officialis Pilsnensis asecuratum, Ratione cuius decimae Manipularis praefatus Generosus Joannes Lygeza singulis annis pro Festo Sanctae Margarethae per decem florenos polonicales, quemlibet triginta grossis polonicalibus computando, praefato Plebano dare, soluere et numerare debet, consentiendum ad eundem, auctoritate nostra ordinaria approbandum duximus, uti quidem citra tamen praeiudicium successorum praefati Plebani consentimus et eundem approbamus praesentibus. In cuius rei fidem praesentes manu nostra subscripsimus, sigillo communiri iussimus.

Datum in Oppido Stężyca die Quarta Novembris Anno Domini Millesimo Quingentesimo Nonagesimo Octauo.

Georgius Cardinalis Radziwił m.p.

Kopia powyższego pisma znajduje się w księgach grodzkich miasta Nowy Korczyn.

IV. Sprawozdanie Dyrekcyi c.k. Gimnazjum w Dębicy za rok szkolny 1910/1911, Tarnów 1911

W historii parafii w Dębicy bardzo często dochodziło do procesów o obsadzenie probostwa, bowiem nie mogący dojść do porozumienia kolatorowie niejednokrotnie wysuwali jednocześnie dwie kandyatury. Stroną w jednym z takich sporów był kasztelan czechowski Achacy Ligęza z Bobrku.

s. 11

Anno Dni 1646. die Veneris 8. mensis Juni – Imć. X. Maryan Pałuski na Plebanią Dembicką po Imć X. Kilianie Latoszyńskim institutus – ad praesenttionem generosorum Stanislai Trzecieski de Trzeciesz, Ioannis Gnoinski, Iudicis Terrae Sandomiriensis, Achaci

de Taranowice Taranowski, Pincernae Sanocensis, tutoris generosorum Achacii et Adami Latoszyńskich de Latoszyn, Ioannis de Zborow Zborowski et Helisabethae de Latoszyn Zborowska coniugis, tum Hyacinthi Winiarski. Ale de iure patronatus długa była Kontrowersia y prawo, a z tey racii, że na początku Ich Mości to iest I. M. Pan Stanisław Trzeciecki, I.M.P. Jan Gnoiński, sędzia sendomirski, IMP. Jacek Winarski – podali I.M. Xiędza Marciana Pałuskiego a zaś I.M.P. Achacy z Bobrku Ligeza, kasztelan czechowski, I.M.P. Achacy Taranowski, opiekun Ich M. Panów Latoszyńskich supranominatorum, I.M.P. Ian Zborowski cum coniuge sua podali I. M. Xiędza Rzewakowskiego, prawowali się długo. Jakimi szli terminami, patrzeć trzeba in Actis Gembicianis.

Ale przyszło do tego, że Ich M. To iest I.M. Pan Achacy Taranowski y I.M. P. Zborowski Jan odstąpili J.M.X. Rzewakowskiego, głosy swoje przyłączyli J.M. Xiędzu Marcyanowi Pałuskiemu – a sam tylko I.M.P. Achacy Ligeza, na ten czas czestnik lwowski, stawał przy I.M. Księdzu Rzewakowskim. Kazano nagrodzić koszty I.M. Księdzu Rzewakowskiemu, a I. M. Panu Ligezie pozostawiono salve in petitorio iure. I.M.P. Ligeza apelował ad Metropolitanum, począł prosequi, ale I.M. Pan Achacy Taranowski, opiekun Ich m. Panów Latoszyńskich dał kartę iako nullum praeiudicium erit głosowi podawania Plebana dębickiego y przypuszczając głos iego. Ius to petitorium I.M. Pana Achacego Ligezy funduje się na tym, iż z Nagawczyny podawano Plebana dębickiego. I.M.P. Szamoszowski gdy sprzedał Nagawczynę I.M. Panu Gnoińskiemu zeznał [wyraz nieczytelny] in castro Novae Civitatis Korczyn feria sextam post dominicam „Reminiscere” quadragesimalem proxima A.D. 1622 cum iure Patronatus. A potym I.M.P. Jan Gnoiński teże Nagawczynę sprzeda I.M. Panu Achacemu Ligezie i zapisuje donaciią in Castro Sendomiriensi Sabbatho post Festo Conversionis S. Pauli Apostoli proximo A.D. 1640 cum iure Patronatus praesentandorum beneficiorum quorumvis Ecclesiasticorum.

Umarł I. Mć. X. Marcjan Pałuski Pleban dębicki A.D. 1681 przed samymi samemi Świątkami Zielonemi który a festo Purificationis B.M.V. chorował aż do Świątek. Post cuius mortem ia Martinus Karczowski un animi consensu omnium Collatorum absque omni contradictione (co w dembickiej Plebabniiey o to trudno było anteactis temporibus) iestem institutis A.D. 1681 die 1. Octobris ad praesentationem naprzód magnificorum ac generosorum Adami de Zimnawoda Glinski, vexiliferi Sandomirensis et Marianne de Latoszyn coniugum, oppidi Dembica et Kancerz villae, Michaelis, Ioannis, Francisci de Trzeczysz Trzecieckich villae Gawrzyłowa, Iosephi et Georgii de Trzciana Trzcinskich in Latoszyn, Hyacinthi de Winary Winarski certae sortis in oppido Dembica, Ioannis de Zborów Zborowski, et Elizabethae de Latoszyn coniugum, de Wolica – Zuzannae de

Głogów, Magnificii olim Achacii de Bobrek Ligeza, castellani czechowski, consortis derelictae, tum quoque Magnifici Casimiri de Bobrek Ligeza, castellanidas czechoviensis, villae Nagawczyna haeredum et possessorum, Ecclesiae Dembicensis legitimorum Patronorum et collatorum. Post institutionem pacificam pacifice introductus die 19 Octobris 1681...

Sprawozdanie Dyrekcyi c. k. Gimnazjum niższego w Bochni za rok szkolny 1887, Bochnia 1887

s. 37 – 40

Na przywileju wydanym przez Zygmunta Augusta na sejmie piotrkowskim w roku 1548 dla Bochni widnieje między innymi podpis Zygmunta Ligęzy z Bobrku.

Sprawozdanie Dyrektora c. k. Gimnazjum Nowodworskiego czyli św. Anny w Krakowie za rok szkolny 1891, Kraków 1891

s. 94 - 98

W dniu 9 lutego 1569 Zygmunt August nadaje w Lublinie miastu Zatorowi prawo magdeburskie. Tym samym uchylone zostało dotychczasowe prawo książęce, śląskie i prawo polskie. Przywilej królewski uwalnia nadal mieszczan od osobistego odbywania straży na zamku. W zamian mają mieszczanie płacić rocznie (jak dotychczas) 8 złotych polskich na utrzymanie dwóch stróżów na zamku. Ponadto miasto otrzymuje prawo wyszynku i sprzedaży wina (małmazji i muszkatułowego), piwa (zwyczajnego i marcowego) oraz miodu. Sprzedaż ma się odbywać zgodnie z ceną i miarą używaną w Krakowie, albo według ustanowionej przez wójta zatorskiego odpowiednio do ceny zboża. W przywileju postanawia się, że rzemieślnicy zatorscy mają mieć te same przywileje przy ustanawianiu cen na swoje wyroby, co rzemieślnicy krakowscy. Postanowienie to ma na celu ukrócenie dotychczasowych praktyk wojewodów krakowskich, którzy do tej pory narzucali rzemieślnikom z Zatora mniej korzystne ceny. Mieszczanie zatorscy uzyskują również prawo przeganiań bydła przez ugór królewski, bowiem ich pola otoczone są ziemią stanowiącą własność króla.

Na przywileju tym widnieje między innymi podpis Mikołaja Ligęzy z Bobrku kasztelana Zawichojskiego.

